

תַּקוּן יוֹצֵאת

☆ תקון רחל ☆

ואין אומרים אותו אלא בימים שאומרים תחנון

לשום לאַגְבִּילי צִיּוֹן פֶּאֶר תַּחַת אֶפְרַיִם

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, תָּבוֹא לְפָנֶיךָ תִּפְלְתֵנוּ וְאַל תִּתְעַלֵּם
מִתַּחֲנַתֵנוּ, שְׂאִין אָנוּ עֵיזי פָּנִים וְקָשִׁי עֶרְפָּה לֹאמַר לְפָנֶיךָ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטְאָנוּ,
אֲבָל אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ חָטְאָנוּ:

אֲשַׁמְנוּ, בְּגִדְנוּ, גִּזְלָנוּ, דִּבְרָנוּ, דָּפִי, הֶעֵוִינוּ, וְהִרְשַׁעְנוּ, זָדְנוּ,
חָמְסָנוּ, טָפְלָנוּ, שָׁקַר, יַעֲצָנוּ רָע, כּוֹזְבָנוּ, לָצָנוּ, מְרִדְנוּ,
סָרְרָנוּ, עֹוִינוּ, פִּשְׁעָנוּ, צָרְרָנוּ, קָשִׁינוּ עֶרְפָּה, רִשְׁעָנוּ, שַׁחַתְנוּ,
תַּעֲבָנוּ, תַּעֲיִנוּ, תַּעֲתָעָנוּ:

סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ, וְאַתָּה צַדִּיק
עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ, כִּי אָמַת עָשִׂיתָ, וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

מִה נֹאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם וּמֵה נִסְפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים
הֲלֹא כָּל הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ:

אַתָּה יוֹדֵעַ רְזִי עוֹלָם, וְתַעֲלוּמוֹת סְתֵרִי כָּל חַי, אַתָּה חוֹפֵשׁ כָּל
חַדְרֵי בֶטֶן וּבוֹחֵן כְּלִיּוֹת וְלֵב, אֵינְךָ דּוֹבֵר נֶעְלָם מִמֶּךָ, וְאֵינְךָ
נִסְתֵּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:

וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּכַפֵּר
לָנוּ עַל כָּל חַטֹּאתֵינוּ וְתִסְלַח לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִמְחַל
לָנוּ עַל כָּל פִּשְׁעֵינוּ:

עַל נִהְרוֹת בְּבַל שֵׁם יִשְׁבְּנוּ גַם בְּכִינוּ
 בְּזַכְרֵנוּ אֶת צִיּוֹן: אַ עַל עֲרָבִים בְּתוֹכָהּ
 תִּלְיֵנוּ כְּנִרוֹתֵינוּ: גַּ כִּי שֵׁם שְׁאֵלוֹנוּ שׁוּבֵינוּ
 דְּבַרֵי שִׁיר וְתוֹלְלֵינוּ שְׂמִיחָה שִׁירוּ לָנוּ מִשִּׁיר
 צִיּוֹן: דַּ אֵיךְ נָשִׁיר אֶת שִׁיר יְהוָה עַל אֲדַמַּת
 נֶכֶר: הַ אִם אֲשַׁכַּח יְרוּשָׁלַיִם תִּשְׁכַּח יְמֵינִי:
 וַ תִּדְבַק לְשׁוֹנִי, לְחִפִּי אִם לֹא אֲזַכְּרֶכִי אִם לֹא
 אֲעֲלֶה אֶת יְרוּשָׁלַיִם עַל רֹאשׁ שְׂמִיחָתִי: זַ זְכוֹר
 יְהוָה לְבְנֵי אֲדוֹם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם הָאֲמָרִים
 עָרוּ עָרוּ עַד, הִיֶּסוּד בָּהֶם: חַ בַּת בְּבַל הַשְּׂדוּדָה
 אֲשֶׁרִי שִׁישְׁלָם לָךְ אֶת גְּמוּלָךְ שְׂגַמְלָתָ לָנוּ:
 ט אֲשֶׁרִי שִׁיאֲחֹזוּ וְנִפְּץ אֶת עַלְלֶיךָ אֶל הַסַּלְעַ:

בְּמִזְבֹּחַ לְאֶסֶף אֱלֹהִים בָּאוּ גוֹיִם
 בְּנַחֲלָתְךָ טָמְאוּ אֶת הַיְכָל קִדְשֶׁךָ
 שָׂמוּ אֶת יְרוּשָׁלַיִם לְעַיִים: אַ נְתַנוּ, אֶת נְבִלַת
 עֲבָדֶיךָ מֵאֲכָל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם בְּשֵׁר חֲסִידֶיךָ
 לְחִיתוֹ אֶרֶץ: גַּ שְׁפָכוּ דַמָּם כַּמַּיִם סְבִיבוֹת
 יְרוּשָׁלַיִם וְאֵין קוֹבֵר: דַּ הֵייוֹנוּ חֲרָפָה לְשִׁכְנֵינוּ

לַעַג וְקִלְס לְסִבִּיבוֹתֵינוּ הַ עַד מָה יְהוָה תִּאֲנַף
 לְנִצַּח תִּבְעַר כְּמוֹ אִשׁ קִנְאָתְךָ: וְ שִׁפְךָ חֲמָתְךָ
 אֶל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּךָ וְעַל מַמְלָכוֹת
 אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קָרְאוּ: ז כִּי אָכַל אֶת יַעֲקֹב
 וְאֶת נֹוֹהוּ הַשִּׁמּוֹ: ח אֵל תִּזְכָּר לָנוּ עֲוֹנוֹת
 רֵאשִׁנִּים מִיָּהָר יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דִלּוֹנוּ מְאֹד:
 ט עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שִׁמְךָ
 וְהִצִּילְנוּ וְכִפֵּר עַל חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן שִׁמְךָ:
 י לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵיִה אֱלֹהֵיהֶם יוֹדֵעַ בַּגֵּיִים
 לְעֵינֵינוּ בְּקִמַּת דָּם עֲבָדֶיךָ הַשָּׁפוּךְ: יא תָּבוֹא
 לְפָנֶיךָ, אֲנִקֶּת אִסִּיר כְּגֹדֶל זְרוּעֶךָ הוֹתֵר בְּנֵי
 תְּמוֹתָהּ: יב וְהָשִׁב לְשִׁכְנֵינוּ שְׁבַעַתִּים אֵל חֵיקָם
 חֲרַפְתָּם אֲשֶׁר חֲרַפוּךָ אֲדָנִי: יג וְאֲנַחְנוּ עִמָּךָ
 וְצֹאן מִרְעִיתְךָ נוֹדָה לָךְ לְעוֹלָם לְדוֹר וָדוֹר
 בְּסִפָּר תִּהְלָתְךָ:

זְכוֹר יְהוָה מָה הָיָה לָנוּ הַבִּיטָה וּרְאֵה
 אֶת חֲרַפְתָּנוּ: ב נַחֲלַתְנוּ נֶהְפְּכָה לְזָרִים
 בְּתֵינוּ לְנִכְרִים: ג יְתוּמִים הָיִינוּ וְאִין אָב

אֲמַתֵּינוּ כְּאֶלְמָנוֹת: ד מימינו בְּכֶסֶף שְׁתֵּינוּ
עֲצִינוּ בְּמַחִיר יְבֹאוּ: ה על צוֹאֲרֵנוּ נִרְדְּפֵנוּ
יִגְעֵנוּ וְלֹא הוֹנַח לָנוּ: ו מְצָרִים נָתַנוּ יָד אֲשׁוּר
לְשִׁבְעַ לָחֶם: ז אֲבֹתֵינוּ חָטְאוּ וְאֵינָם וְאֲנַחְנוּ
עֹונֹתֵיהֶם סָבְלָנוּ: ח עֲבָדִים מִשְׁלוּ בָנוּ פִּרְק
אֵין מִיָּדָם: ט בְּנַפְשֵׁנוּ נִבִּיא לַחֲמֵנוּ מִפְּנֵי חֶרֶב
הַמְּדַבֵּר: י עוֹרְנוּ כְּתַנּוּר נִכְמְרוּ מִפְּנֵי זִלְעָפוֹת
רָעָב: יא נָשִׁים בְּצִיּוֹן עָנוּ בְּתֵלֶת בְּעָרֵי יְהוּדָה:
יב שָׂרִים בְּיָדָם נָתְלוּ פְּנֵי זִקְנִים לֹא נִהְדָּרוּ:
יג בַּחֲוָרִים טָחוּן נָשְׂאוּ וּנְעָרִים בָּעֵץ כָּשְׂלוּ:
יד זִקְנִים מִשֵּׁעַר שָׁבְתוּ בַּחֲוָרִים מִנְּגִינָתָם:
טו שָׁבַת מְשׁוּשׁ לִבָּנוּ נִהַפֵּךְ לְאֵבֶל מְחַלְלָנוּ:
טז נִפְלָה עֶטְרַת רֵאשֵׁנוּ אוֹי נָא לָנוּ כִּי חָטְאֵנוּ:
יז עַל זֶה הִיָּה דוֹה לִבָּנוּ עַל אֱלֹהִים חָשְׁכוּ
עֵינֵינוּ: יח עַל הַר צִיּוֹן שְׁשָׁמָם, שׁוֹעָלִים הִלְכוּ
יט בּוֹ: ית אֶתְהָ יְהוָה לְעוֹלָם תֵּשֵׁב כְּסֹאֶךָ לְדוֹר
כ לָמָּה לְנִצַּח תִּשְׁכַּחְנוּ, תַּעֲזֹבֵנוּ לְאֶרֶץ
כא הַשִּׁיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְנָשׁוּבָה חֲדָשׁ

יְמֵינוּ כְּקֶדֶם: כַּ כִּי אִם מָאֵס מְאֹסְתָנוּ קְצַפְתָּ
עָלֵינוּ עַד מְאֹד.

הַשִּׁיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְנִשְׁבֶּה חַיֵּינוּ כְּקֶדֶם.

הַבֵּט מִשָּׁמַיִם וְרֵאָה מִזְבֵּל קִדְשֶׁךָ
וְתִפְאַרְתֶּךָ. אֵיךְ קִנְאַתֶּךָ
וְגִבוֹרְתֶךָ, הַמּוֹן מֵעֵיךָ וְרַחֲמֶיךָ אֵלַי
הַתֵּאֲפִקוּ:

כִּי אַתָּה אָבִינוּ כִּי אֲבָרְהָם לֹא יָדָעֵנוּ,
וַיִּשְׂרָאֵל לֹא יִכְיָרְנוּ. אַתָּה יְהוָה אָבִינוּ,
גֹּאֲלֵנוּ מֵעוֹלָם שְׁמֶךָ:

לָמָּה תִתְעַנּוּ יְהוָה מִדָּרְכֶיךָ, תִּקְשִׁיחַ לִבֵּנוּ
מִיִּרְאָתֶךָ; שׁוּב לְמַעַן עֲבֹדֶיךָ, שְׁבִיטֵי
נַחֲלָתֶךָ:

לְמַצֵּעַר יִרְשׁוּ עִם קִדְשֶׁךָ. צָרִינוּ, בּוֹסְסוּ
מִקִּדְשֶׁךָ:

וְעַתָּה יְהוָה, אָבִינוּ אַתָּה. אֲנַחְנוּ הַחֲמֹר
וְאַתָּה יִצְרָנוּ. וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ כִּלְנוּ:

אֵל תִּקְצֹף יְהוָה עַד מְאֹד, וְאֵל לְעַד
תִּזְכֹּר עֲוֹן. הֵן הֵבֵט נָא, עִמָּךְ כִּלְנוּ:
עָרִי קִדְשְׁךָ הָיוּ מִדְּבַר צִיּוֹן מִדְּבַר הַיְתָה
יְרוּשָׁלַיִם שְׂמֵמָה:

בֵּית קִדְשֵׁנוּ וְתַפְאֲרֹתֵנוּ, אֲשֶׁר הִלְלוּךָ
אֲבֹתֵינוּ הָיָה, לְשִׁרְפֹת אֵשׁ. וְכֹל מִחַמְדֵי־נוּ,
הָיָה לְחִרְבָּה:

הֵעֵל אֱלֹה תִתְאַפֵּק, יְהוָה. תַּחֲשֶׁה וְתַעֲנֵנוּ,
עַד מְאֹד:

הַמָּאֵס מְאִסָּתָ אֶת יְהוּדָה, אִם בְּצִיּוֹן גְּעָלָה
נִפְשָׁךְ, מִדְּוַע הַכִּיתָנוּ, וְאִין לָנוּ מִרְפָּא.
קִוְיָה לְשָׁלוֹם וְאִין טוֹב, וּלְעֵת מִרְפָּא וְהִנֵּה
בְּעַתָּה:

יְדַעְנוּ יְהוָה רַשְׁעֵנוּ, עֲוֹן אֲבוֹתֵינוּ. כִּי
חֲטָאנוּ לָךְ:

אל תנאץ למען שמך, אל תנבל כסא
כבודך. זכר אל תפר בריתך אתנו:

כה אמר יהוה, קול ברמה נשמע נהי
בכי תמרורים רחל מבכה על בניה.
מאנה להנחם על בניה, כי איננו:

יהוה ממרום ישאג וממעון קדשו יתן
קולו שאג ישאג על נוהו:

ויקרא אדני יהוה צבאות ביום ההוא.
לבכי, ולמספד, ולקרחה, ולחגר שק:

על אלה אני בוכיה, עיני עיני ירדה
מים כי רחק ממני מנחם, משיב נפשי.
היו בני שוממים, כי גבר אויב:

הן אראלם צעקו חצה. מלאכי שלום, מר
יבכיון:

הַקָּבֵּצוּ וְשִׁמְעוּ בְּנֵי יַעֲקֹב כִּלְכֶם
 קָרְעוּ לְבַבְכֶם וְאַל בְּגִדֵיכֶם, כִּי
 בְּפִשְׁעֵיכֶם שִׁלַּחַת אֲמַכֶּם וּתְנוּ כְבוֹד
 לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

כִּי הָאִישׁ הַחֹפֵץ חַיִּים וְחָדָּךְ אֲכַל יִטְעַם לוֹ,
 אֹהֵב יָמִים לְרֵאוֹת טוֹב וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ,
 וְהָאֱלֹהִים יִרְאֶה לוֹ לְשֹׁכֵן בְּאַהֲלוֹ מִבְּלֵי
 לוֹ, אֲשֶׁר לֹא עָמַל בּוֹ וְלֹא גָדְלוֹ:

אֲנִי הַלֵּךְ הַיּוֹדֵךְ תִּרְקִיעַ עִמּוֹ לְשֹׁחֲקִים,
 אֲנִכִי חָטָאתִי וְהוּא אָסוּר בְּזֻקִים, וְעַל
 זֹאת סָפְדוּ וְהִילִילוּ בָּאוּ וְלִינוּ בְּשֹׁקִים,
 בְּרַחֲוֹבוֹת וּבְשֹׁקִים:

שְׂכִינָה מָה אֹמְרָת, קִלְנִי מֵרֵאשִׁי,
הַגִּדְלָה וְהַגְּבוֹרָה וְהַתְּפֹאֶרֶת עֲבְרוּ רֵאשִׁי,
וְהַנִּצָּח וְהַהוֹד אֵין דּוֹרֵשׁ לְנַפְשִׁי, וְהַזְנַח
מִשְׁלוֹם נַפְשִׁי:

עַל זֹאת אֶסְפְּדָה וְאֵילִלָה, אֶסְלְדָה
בְּחִילָה, קוֹלִי כַחֲזוֹלָה, מֵעַי מֵעַי אֶזְחִילָה,
לְמַעַנְכֶם שִׁלַּחְתִּי בְּבִלְהָ, וְאֲנִי בְּתוֹךְ
הַגְּזוֹלָה:

עֲזוֹנוֹתֵיכֶם הֵטוּ אֵלָא וְחַטָּאתֵיכֶם,
הַגְּלִיתִי אֶתְכֶם לְיִסְרָה אֶתְכֶם, וַיִּתְעַבֵּר
יְהוָה בִּי לְמַעַנְכֶם, וַיִּשְׁלַחֲנִי אֱלֹהִים
לְפָנֵיכֶם:

בְּבֵית יִשְׂרָאֵל רָאִיתִי שִׁעְרוֹרִיָה, אֵין
אִישׁ שָׁם עַל לֵב שִׁלְמָה אֶהְיֶה כְּעוֹטְיָה,
כְּקִיר נָטוּי וְכַגִּידֵר הַדְּחוּיָה, הַמְדַבֵּר הֵייתִי
לְיִשְׂרָאֵל אִם אֶרְץ מֵאֶפְלָיָה:

יִדְעֵנוּ יְהוָה רְשָׁעֵנוּ וְעוֹן אֲבוֹתֵינוּ, הֲנֵנוּ
 אֶתְּאֲנוּ לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, שׁוּב לְמַעַן
 עֲבֹדֶיךָ וְסַלַּחַת לְעוֹנֵינוּ, תִּשׁוּב תִּרְחַמֵּנוּ
 וְתִכְבֹּשׁ עוֹנוֹתֵינוּ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶהְבֵּתִי אֶתְכֶם, כֹּל יִשְׁעֵי
 וְכָל חֶפְצֵי אֲשׁוּב לְרַחֲמֵכֶם, שׁוּבוּ אֵלַי
 וְאֲשׁוּבָה אֵלֵיכֶם אֲנִי אֲנִי הוּא
 מִנְּחַמְכֶם:

אָמְרוּ לְבַת צִיּוֹן כֹּה אָמַר אֲדוֹנָיִךְ, תַּחַת
 הָיִיתְךָ עֲזוּבָה יְבַעְלוּךָ בְּנֵיךָ, וְכַמְשׁוֹשׁ
 חָתַן עַל כַּלָּה יִשְׁיֵשׁ עָלֶיךָ אֱלֹהֶיךָ, וְהָיִית
 עֲטוּרַת תְּפֹאֶרֶת בְּיַד יְהוָה וְצָנִיף מְלוּכָה
 בְּכַף אֱלֹהֶיךָ:

קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע בְּיַלְלָהּ, קוֹל נְהִי מְצִיּוֹן
הַמְהַלְלָהּ:

חֲשַׁבְתִּי יָמִים הָיִיתִי גְבֻרָת, בְּיַד יְהוָה
עָטַרְתָּ תִפְאֶרֶת וְעָתָה אֲנִי שְׁחַחְרַחֲרֵת
טַבַּעְתִּי בַבּוֹר בֵּין מְצוּלָהּ:

קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע בְּיַלְלָהּ, קוֹל נְהִי מְצִיּוֹן הַמְהַלְלָהּ:

יַחֲדָה רַעְיָה אֲזִי הָיִיתִי, וּכְבוֹד עָלְיוֹן
אֲנִי נִקְרָאתִי, וְעָתָה לְתַחֲתִיּוֹת יִרְדָּתִי,
וְדוּדֵי לָרוֹם עָלָהּ:

קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע בְּיַלְלָהּ, קוֹל נְהִי מְצִיּוֹן הַמְהַלְלָהּ:

יַחַד יוֹדְעֵי בְּתוֹלוֹתַי וְרַעֲיוֹתַי, בָּכוּ עִמִּי
כִּי רַבּוֹת אֲנַחּוֹתַי, אֵין נוֹטָה עוֹד אֶחָלִי
וּמְקִיָּם יִרְעוֹתַי, כִּי דוּדֵי מְנִי נִסַּע וְנִגְלָהּ:

קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע בְּיַלְלָהּ, קוֹל נְהִי מְצִיּוֹן הַמְהַלְלָהּ:

מַמְרוֹם הַשְּׁלֵכְתִי בְּרֹב מְגִנָּה, שְׁלַח אִישׁ
 בְּעַצְמוֹתַי וַיְרִדְנָה, וַיַּצֵּאתִי בַגּוֹלָה בְּדָד
 כְּאֶלְמָנָה, הִגְלָה יְהוּדָה הַגְּלִית שְׁלוֹמִים
 כִּלְהָ:

קול ברמה נשמע ביללה, קול נהי מציון המהללה:

הִיִּיתִי כְּכֹלָה בְּתוֹךְ אַפְרַיִם וְעַנַּן יוֹמָם עַל
 מְכוּן הַר צִיּוֹן, הַשְּׁלֵכְתִי לַחוּץ כְּעַנִּי
 וְאַבְיּוֹן, בְּגֵדֵי לָקַח צָר וְאַנִּי אֶמְלֶלָה:

קול ברמה נשמע ביללה, קול נהי מציון המהללה:

כִּהְנִי וַיִּקְנֵי טָבָחוֹ אוֹיְבֵי, מִחַזְיָקִים
 בַּבְּרִיתִי זָרַע אוֹהֲבֵי, בְּנֵי הַיְקָרִים וּבַחוּרֵי,
 הִלְכוּ בַשָּׁבִי וְעוֹלָלִי בַגּוֹלָה:

קול ברמה נשמע ביללה, קול נהי מציון המהללה:

הֵן כָּל אֱלֹהֵי אֵין דּוֹרֵשׁ לְנַפְשִׁי, אֶמְלֶאֱהָ
 הַחֲרָבָה וְאֵל עַמִּים אָרִים רֹאשִׁי, וְאוֹיְבֵי
 אָמַר לֹא תִקְרָאֵי עוֹד אִישִׁי, כִּי נַפְלֵתִי
 לְפָנַי בְּנֵי עוֹלָה:

קול ברמה נשמע ביללה, קול נהי מציון המהללה:

נֶאֱבָא אַב הַרְחָמָן תָּשׁוּב לְעִיּוֹן, עֵינִי בְּעֵינֵי
 נִרְאָה בְּבִנְיָן אֶפְרַיִם, וְהַבַּיִת הַזֶּה יִהְיֶה
 עָלְיוֹן, וְאִז גְּאוּלַּיִם יִפְצְחוּ צְהַלָּה:
 וְהַבַּיִת הַזֶּה יִהְיֶה עָלְיוֹן, וְאִז גְּאוּלַּיִם יִפְצְחוּ צְהַלָּה:

עַד מָתִי יִהְיֶה בְּיוֹם זֶה לְעֵמֶתְךָ, בְּמַר
 תִּילָל עֲדָתְךָ, עַל בֵּית תְּפִלָּתְךָ אֲשֶׁר
 שָׂרְפוּ צָרִיךְ, וְהָרְגוּ בְּנֵי בְרִיתְךָ אֱלֹהִים
 בָּאוּ גוֹיִם בְּנַחֲלָתְךָ:

עַד מָתִי יִהְיֶה תִשְׁכַּח שְׁאוֹן קָמִידְךָ,
 וְשׁוֹמְמוֹת הֵיכָלְךָ וְנַפְּוֹצוֹת לְאַמְךָ,
 הִלְחֹצִים עָלֶיךָ, הַחֲרוּגִים עַל שְׁמֶךָ: עַד
 מָתִי עֲשֵׂנָה בְּתַפְּלַת עֲמֶךָ, אֲשֶׁר יִהְיֶה
 לְפָנֶיךָ עַל חֶרֶבֶן בֵּיתְךָ, אֱלֹהִים בָּאוּ גוֹיִם
 בְּנַחֲלָתְךָ:

עַד מָתִי יְהוָה אֲשַׁכְּבָה בֵּין שִׁפְתָיִם, וּבֵין
תְּנוּר וְכִירִים יִכְהוּ לִי עֵינָיִם, לֹהֲטִים לִי
יִשְׂאֲפוּ עָרֵב וּבָקָר וְצֹהָרִים:

עַד מָתִי אֲשַׁתּוּמָם עַל חֶרְבֵן פְּעַמִּים, עַד
מָתִי לֹא תִרְחַם אֶת יְרוּשָׁלַיִם:

עַד מָתִי יִהְיֶה בְּצַר שְׂאֵרִית צֹאן מִרְעִיתֶךָ,
אֱלֹהִים בָּאוּ גוֹיִם בְּנִחְלָתֶךָ:

עַד מָתִי יְהוָה רְשָׁעִים יַעֲלֹזוּ, אֲשֶׁר אֲכַל
אֶת יַעֲקֹב וּבְכָל עֵת יִבוֹזוּ, אֲנִי אֲדַרֵּשׁ אֶת
שְׁלוֹמָם וְהֵם יִמְרְטוּ וַיִּגְזוּ, בְּחֶרְפָּה הִכּוּ
לְחַיֵּי וּבְשִׁפְתַי שָׁוָא נָלוּזוּ:

עַד מָתִי יְהוָה רְשָׁעִים יַעֲלֹזוּ, עַד אֲן יִצְעַק
בְּשִׁבִי (פב"פ) אֲמַתֶּךָ, אֱלֹהִים בָּאוּ גוֹיִם
בְּנִחְלָתֶךָ:

בְּהִיכָלְךָ שְׁמִיר וְשִׁית הִנֵּה זֹאת תּוֹרַת

הַבַּיִת:

בְּהִיכָלְךָ שְׁמִיר וְשִׁית הִנֵּה זֹאת תּוֹרַת הַבַּיִת:

אֵיכָּה נִחַרְבַּ הָאֹלָם וְנִהָרַם יְסוּד הָעוֹלָם
וְחָלוּ כּוֹכָבִים וְהָלָם, וּבָא אֲשֶׁר לוֹ הַבַּיִת:

בְּהִיכָלְךָ שְׁמִיר וְשִׁית הִנֵּה זֹאת תּוֹרַת הַבַּיִת:

דִּירַת קֹדֶשׁ אֲשֶׁר בָּנִיתָ, לְהִנְחִיל לְעַם זֶה
קָנִיתָ, אֹי כִּי הָאוֹיְבִים צוִּיתָ, יָבֹאוּ וּפָנוּ
אֶת הַבַּיִת:

בְּהִיכָלְךָ שְׁמִיר וְשִׁית הִנֵּה זֹאת תּוֹרַת הַבַּיִת:

נִחַשְׁכוּ כָּל מְאוּרֵיהָ, סִגְרוּ כָּל שְׁעָרֶיהָ עַד
כִּי אָמְרוּ כָּל רוֹאֵיהָ כִּנְגַע נִרְאָה לִי בַּבַּיִת:

בְּהִיכָלְךָ שְׁמִיר וְשִׁית הִנֵּה זֹאת תּוֹרַת הַבַּיִת:

יְהוָה שׁוּב מִחֵרוֹן אַפָּי וְחַמַּתִּי, וְזָכֹר
דְּבַר נְבוּאָתִי לְבִישׁר נָא לְעֵדוּתִי גְדוּל
יְהוָה כְּבוֹד הַבַּיִת:

לְבִישׁר נָא לְעֵדוּתִי גְדוּל יְהוָה כְּבוֹד הַבַּיִת:

עַל הַיְכָלִי אֲבָכָה יוֹמָם וְלַיְלָה, וְלַתְּפִאֲרֹת
צִיּוֹן עֵיר הַמְּהֻלָּלָה:

בְּכִי תָמִיד עַל הַחֲרָבֹן פַּעַמִּים, אֶרֶץ עַבִּי
וִירוּשָׁלַיִם, וְעַל עַמָּה אֲשֶׁר הָלְכוּ בַגּוֹלָה:
וְלַתְּפִאֲרֹת צִיּוֹן עֵיר הַמְּהֻלָּלָה:

בַּיִת תְּפִאֲרֹתֵי שָׁם אֲזִיב לְשִׁמְחָה, הַזְשִׁיבֵנִי
בְיָדֵי נְבִיּוֹת וְשִׁמְחָה, עַל זֹאת אֲבָכָה תָמִיד
בְּקוֹל יִלְלָה:

וְלַתְּפִאֲרֹת צִיּוֹן עֵיר הַמְּהֻלָּלָה:

סְפָדִי תוֹרָה כִּי חִלְלָה תִפְאַרְתְּךָ, נִפְלָה
 נִזְרָךְ מִיּוֹם שְׁחָרַב בֵּיתְךָ, עַל זֹאת אִשָּׁא
 קִינָה עַל אֲהֶלִיבָמָה וְאֲהֶלָה:

וְלִתְפֹאֶרֶת צִיּוֹן עִיר הַמְהֻלָּלָה:

חֲזִקִי עַמִּי מְהֵרָה אֲבַנֶּה דְבִירְכֶם נִקָּם
 אֶלְבִּישׁ וְאֲשִׁיב אֶת שְׁבוֹתְכֶם, תוֹךְ הַיְכָלִי
 אֲשַׁכֵּן כְּבַתְחֻלָּה, כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה
 וְתִהְיֶה, כְּדֹכַתִּיב כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה
 וְדַבֵּר יְהוָה מִירוּשָׁלַיִם:

עוֹרָה נָא יְמִינְךָ רַחֵם, וְלִזְעוּמָה קְרָא
 יַחֲמֵם, וַיֹּאמֶר לְעַם דָּלָה וְעֲגוּמָה, עֲנִיָּה
 סַעֲרָה רַחֲמָה:

עוֹרָה נָא חֲשׂוּף זְרוּעֶךָ, וַיִּנְלָה נָא קִיץ
 יִשְׁעֶךָ, וַיֹּאמֶר לְשֵׁם נְאֻלָּמָה, עֲנִיָּה סַעֲרָה
 רַחֲמָה:

עֹרָה נָא יְמִינְךָ הָאֵל, וּפִדָה בְּרַחֲמֶיךָ
 יִשְׂרָאֵל, וַיֹּאמֶר לְעַם דָּל הַשּׂוֹאֵל, וּבֹא
 לְצִיּוֹן גּוֹאֵל:

עֹרָה נָא יְמִינְךָ עֲלִיּוֹן, וּבְנֵה בְּרַחֲמֶיךָ
 אֶת צִיּוֹן, וַיֹּאמֶר לְעַם דָּל וְאֲבִיּוֹן, כִּי נַחֵם
 יִהְיֶה צִיּוֹן:

כַּדְכַּתִּיב כִּי נַחֵם יִהְיֶה צִיּוֹן כָּל חֲרַבְתֶּיהָ וַיִּשָּׂם
 מִדְּבָרָה כְּעֵדֶן וְעַרְבַתָּהּ כְּגֵן יִהְיֶה שִׁשּׁוֹן
 וְשִׁמְחָה יִמָּצֵא בָּהּ תּוֹדָה וְקוֹל זְמִרָה:

הַתְּנַעֲרֵי מֵעַפָּר קוֹמֵי שְׁבִי, יְרוּשָׁלַיִם
הַתְּפַתְּחֵי מוֹסְרֵי צוֹאֲרֵךְ, שְׁבִיחַ בַּת צִיּוֹן.

עַל חוֹמֹתֶיךָ יְרוּשָׁלַיִם הַפְּקֹדֶתִי שְׁמָרִים כָּל הַיּוֹם וְכָל
הַלַּיְלָה תָּמִיד לֹא יִחַשּׁוּ הַמְּזֻכָּרִים אֶת יְהוָה אֵל דְּמִי לָכֶם:
וְאֵל תִּתְּנוּ דְּמִי לוֹ עַד יְכוּזְנוּ וְעַד יִשִּׁים אֶת יְרוּשָׁלַיִם
תְּהִלָּה בְּאָרֶץ:

נִשְׁבַּע יְהוָה בִּימֵינוּ, וּבְזִרְעֵי עֵזוֹ אִם אֵתְּנָה אֶת דְּגַנְךָ עוֹד
מֵאֲכָל, לְאִיבֶיךָ וְאִם יִשְׁתּוּ בְּנֵי נֶכֶד תִּירוּשָׁךְ אֲשֶׁר יִגְעַת
בוֹ:

כִּי מֵאֲסָפִיו יֵאכְלֶהוּ וְהִלְלוּ אֶת יְהוָה וּמִקְבָּצָיו יִשְׁתַּחֲוּ
בְּחֲצֵרוֹת קְדָשָׁי:

הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזָנְךָ וּשְׁמַע פִּקּוּחַ עֵינֶיךָ וּרְאֵה שְׁמִמַּתֵּינוּ
וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמֶךָ עָלֶיךָ כִּי לֹא עַל צְדָקַתֵּנוּ אֲנַחְנוּ
מִפְּיָלִים תִּחַנּוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי, עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים:

אֲדָנִי שְׁמַעַה אֲדָנִי סִלַּחַה אֲדָנִי הִקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל תִּאֲחָר.
לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִּי שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמְּךָ:

אֲתָה תְּקוּם, תִּרְחַם צִיּוֹן כִּי עֵת לְחֻנּוּתָהּ כִּי בָּא מוֹעֵד. כִּי
רָצוּ עֲבָדֶיךָ אֶת אֲבֹנֶיךָ וְאֶת עֲפָרָהּ יְחַנּוּ. בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם
יְהוָה נְדַחֵי יִשְׂרָאֵל יְכַנְּסֵם:

☆ תקון לאה ☆

תיקון לאה אומרים גם בימים שאין אומרים תחנון אפילו בשבת ויום טוב וראש חודש רק שאין אומרים וידוי ולא למנצח יענך ולא למנצח מזמור לדוד בבוא וגו':

לְדוֹד מְזוּמֹר לַיהוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאֵה תֵּבֵל
וַיֵּשְׁבִי בָּהּ: בְּכִי הוּא, עַל יָמִים
יְסֻדָּה וְעַל נְהָרוֹת, יְכוֹנְנָה: גְּמִי יַעֲלֶה בְּהַר
יְהוָה וּמִי יָקוּם בְּמָקוֹם קָדְשׁוֹ: דְּנִקֵּי כַפַּיִם וּבֵר
לֵב אֲשֶׁר לֹא נִשָּׂא לִשְׂוֹא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע
לְמַרְמָה: הַיֵּשָׁא בְּרַכָּה מֵאֵת יְהוָה וְצַדִּיקָה
מֵאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: וְזֶה דוֹר דִּרְשׁוּ מִבְּקִשֵׁי פָנֶיךָ
יַעֲקֹב סֶלָה: זֶשׂאוּ שְׁעָרִים רְאִישֵׁיכֶם וְהַנְּשָׂאוּ
פֶּתַח עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: חֲמִי זֶה מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד יְהוָה עֲזוּז וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר מְלַחֲמָה:
ט שְׂאוּ שְׁעָרִים, רְאִישֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פֶתַח עוֹלָם
וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: יְמִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד
יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֶלָה.

לְבַמְנַצְחֵן מִשְׁכִּיל לְבַנֵּי קִרְחָ: א כֹּאִיל,
 תֵּעָרַג עַל אֲפִיקֵי מַיִם כֵּן נִפְשֵׁי
 תֵּעָרַג אֵלַיךָ אֱלֹהִים: ב צִמְאָה נִפְשֵׁי לְאֱלֹהִים
 לְאֵל חַי מָתִי אָבוֹא וְאֶרְאֶה פְּנֵי אֱלֹהִים:
 הֲיִתָּה לִי דְמָעָתִי לֶחֶם יוֹמָם וְלִילָה בְּאָמֹר
 אֵלַי כָּל הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: ו אֵלֶּה אֲזַכְּרָה
 וְאֶשְׁפָּכָה עָלַי נִפְשֵׁי כִּי אֶעְבֹּר בַּסֶּף, אֲדַדִּם
 עַד בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן חוֹגֵג:
 ז מֶה תִּשְׁתַּחֲוֶה נִפְשֵׁי וְתִהְיֶה עָלַי הוֹחֲלִי
 לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אֲוֹדְנֹו יְשׁוּעוֹת פְּנִיֹו:
 ח אֱלֹהֵי עָלַי נִפְשֵׁי תִשְׁתַּחֲוֶה עַל כֵּן אֲזַכְּרֶךָ
 מֵאֶרֶץ יִרְדֵּן וְחֶרְמוֹנִים מִהַר מְצָעֵר: ט תְּהוֹם
 אֶל תְּהוֹם קוֹרָא לְקוֹל צְנוּרֶיךָ כָּל מִשְׁבָּרֶיךָ
 וּגְלִיךָ עָלַי עָבְרוּ: י יוֹמָם יִצְוֶה יְהוָה חֲסֵדוֹ
 וּבְלִילָה שִׁירָה עָמִי תִפְלָה לְאֵל חַיִּי: יא אֲמַרְהָ
 לְאֵל סְלַעֵי לְמָה שְׂכַחְתָּנִי לְמָה קִדְרָ אֵלַיךָ
 בְּלַחֲץ אוֹיֵב: יב בְּרִצָּה, בְּעִצְמוֹתַי חֲרַפוּנִי
 צוּרֵי בְּאֶמְרָם אֵלַי כָּל הַיּוֹם, אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ:

יב מה תִּשְׁתַּחֲוֶה נִפְשִׁי וּמָה תִּתְהַמֵּי עָלַי הוֹחִילִי
לֵאלֹהִים, כִּי עוֹד אֹדְנֹו יִשׁוּעַת פָּנָי, וְאֵלֹהִי.

שִׁפְטֵי אֱלֹהִים וְרִיבָה רִיבֵי מְגוֹי לֹא
חָסִיד מֵאִישׁ מְרָמָה וְעוֹלָה
תִּפְלִטֵנִי: ג כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי מְעוֹזֵי לָמָּה זָנַחְתָּנִי
לָמָּה קִדַּר אֶתְהַלֵּךְ בְּלַחֲץ אוֹיֵב: ג שְׁלַח אוֹרֶךְ
וְאַמְתֵּךְ, הֵמָּה יִנְחוּנֵי יְבִיאוּנֵי אֶל הַר קִדְשְׁךָ
וְאֶל מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ: ד וְאַבּוֹאֶה אֶל מִזְבַּח אֱלֹהִים
אֶל אֵל שְׁמַחַת גִּילֵי וְאוֹדֶךָ בְּכִנּוֹר אֱלֹהִים
אֱלֹהֵי: ה מַה תִּשְׁתַּחֲוֶה נִפְשִׁי וּמָה תִּתְהַמֵּי עָלַי
הוֹחִילִי לֵאלֹהִים כִּי עוֹד אֹדְנֹו יִשׁוּעַת פָּנָי
וְאֵלֹהִי.

לְבוֹנֵצוֹן מְזִמּוֹר לְדוֹד: ג יַעֲנֶךָ יְהוָה בְּיוֹם
צָרָה יִשְׁגְּבֶךָ, שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב:
ג יִשְׁלַח עֲזָרְךָ מִקִּדְשׁ וּמִצִּיּוֹן יִסְעֶדְךָ: ד יִזְכֹּר
כָּל מִנְחֹתֶךָ וְעוֹלֹתֶךָ יִדְשָׁנָה סֶלְהָ: ה יִתֵּן לְךָ
כָּל־בָּבֶךָ וְכָל עֲצָתֶךָ יִמְלֵא: ו נִרְנְנָה בִּישׁוּעַתֶךָ

וּבִשְׁם אֱלֹהֵינוּ נִדְגַל יִמְלֵא יְהוָה כָּל
 מִשְׁאַלוֹתֶיךָ: עֲתָה יִדְעֵתִי כִּי הוֹשִׁיעַ יְהוָה
 מִשִּׁיחוֹ יַעֲנֵהוּ מִשְׁמִי קִדְשׁוֹ בְּגִבּוֹרֹת יִשַׁע
 יְמִינוֹ: אֵלֶּה בָּרֶכֶב וְאֵלֶּה בַּסּוּסִים וְאֲנַחְנוּ
 בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נִזְכִּיר: הֵמָּה, כָּרְעוּ וְנִפְלוּ
 וְאֲנַחְנוּ קָמְנוּ, וְנִתְעוֹדֵד: יְהוָה הוֹשִׁיעָה
 הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קִרְאֵנוּ:

לְבַמְצִיחַ בְּנִגִּינַת מְזֻמּוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים
 יַחֲנֵנוּ וְיִבְרַכְנוּ יְאֵר פָּנָיו אֶתְנוּ
 סִלָּה: לְדַעַת בְּאֶרֶץ יִרְפָּךָ; בְּכָל גּוֹיִם
 יִשׁוּעָתְךָ: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים
 כֻּלָּם: יִשְׂמְחוּ וְיִרְנְנוּ, לְאֲמִים כִּי תִשְׁפֹּט
 עַמִּים מִיִּשׂוֹר לְאֲמִים בְּאֶרֶץ תִּנְחֵם סִלָּה יוֹדוּךָ
 עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם. אֶרֶץ נִתְנָה
 יְבוּלָהּ יִבְרַכְנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יִבְרַכְנוּ
 אֱלֹהִים וְיִירְאוּ אוֹתוֹ כָּל אַפְסֵי אֶרֶץ:

הַלְלוּ אֱלֹהֵי אֹדָה יְהוָה בְּכָל לֵב בְּסוּד
 יְשָׁרִים וְעֵדָה: ^ב גְּדֹלִים מֵעֲשֵׂי
 יְהוָה דְּרוּשִׁים לְכָל חֲפְצֵיהֶם: ^ג הוֹד וְהָדָר פָּעֵלוֹ
 וְצִדְקָתוֹ, עֹמֶדֶת לְעַד: ^ד זָכַר עָשָׂה לְנַפְלְאוֹתָיו
 חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה: ^ה טָרַף נָתַן לִירְאָיו יִזְכֹּר
 לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ: ^ו כַּחַ מֵעֲשָׂיו, הִגִּיד לְעַמּוֹ לְתַת
 לָהֶם, נִחַלַת גּוֹיִם: ^ז מֵעֲשֵׂי יָדָיו אֲמַת וּמִשְׁפָּט
 בְּאֲמָנִים, כָּל פְּקוּדָיו: ^ח סְמוּכִים לְעַד לְעוֹלָם
 עֲשׂוּיִם בְּאֲמַת וַיִּשָּׂר: ^ט פְּדוּת שִׁלַּח לְעַמּוֹ צוּה
 לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ קָדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ: ^י רֵאשִׁית
 חֲכָמָה יִרְאֵת יְהוָה שְׁכָל טוֹב, לְכָל עֲשִׂיהֶם
 תְּהַלְלוּ עֹמֶדֶת לְעַד:

נוֹעַ תְּנוּעַ אֶרֶץ כַּשְׁכוֹר וְהַתְּנוּדָה
 כַּמְלוּנָה וְכַבֵּד עָלֶיהָ פִּשְׁעָה וְנַפְלָה וְלֹא
 תִסִּיף קוּם:

מִלְפָּנֶיךָ וְרוּחַ קְדֹשְׁךָ אֵל תִּקַּח מִמֶּנִּי:
 הַשִּׁיבָה לִּי שִׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה
 תִּסְמְכֵנִי: ^{טו} אֲלַמְּדָה פְּשָׁעִים דְּרַכֶּיךָ וְחַטָּאִים
 אֲלֶיךָ יִשׁוּבוּ: ^{טז} הַצִּילֵנִי מִדַּמִּים, אֱלֹהִים אֱלֹהֵי
 תְּשׁוּעָתִי תִרְנֵן לְשׁוֹנִי, צְדָקָתְךָ: ^{יז} אֲדַנִּי שְׁפָתַי
 תִּפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ: ^{יח} כִּי, לֹא תַחֲפִץ זִבַּח
 וְאַתָּנָה עֹלָה לֹא תִרְצֶה: ^{יט} זִבְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ
 נְשַׁבְּרָה לֵב נְשַׁבֵּר וְנִדְכָּה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה:
 הֵיטִיבָה בְּרָצוֹנְךָ אֶת צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת
 יְרוּשָׁלָּיִם: ^כ אֲזִ תַחֲפִץ זִבְחֵי צְדָק עֹלָה וְכִלְיֵל
 אֲזִ יַעֲלוּ עַל מִזְבֵּחַךָ פָּרִים.

נְטִיחָה הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוּב יְהוָה אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן
 הָיִינוּ כְּחִלְמִים: ^א אֲזִ יִמְלֵא שְׁחֹק פִּינוּ
 וּלְשׁוֹנֵנוּ רָנָה אֲזִ יֹאמְרוּ בַגּוֹיִם הַגְּדִיל יְהוָה,
 לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהֵי: ^ב הַגְּדִיל יְהוָה, לַעֲשׂוֹת
 עִמָּנוּ הָיִינוּ שְׂמֵחִים: ^ג שׁוּבָה יְהוָה, אֶת
 שְׁבִיתָנוּ כַּאֲפִיקִים בַּנְּגַב: ^ד הַזֹּרְעִים בְּדַמְעָה

בְּרִנָּה יִקְצְרוּ: הַלֹּחַד יִלְךְ וּבְכַה נִשְׂא מִשְׁךְ
הַזֶּרַע בֹּא יבֹא בְרִנָּה נִשְׂא אֶלְמַתִּיו:

דוֹדֵי יִרְד לְגִנו לְרַעוֹת בְּגִנִּים.
לְהַשְׁתַּעֲשַׁע וְלִלְקַט שׁוֹשְׁבִים, קוֹל
דוֹדֵי דוֹפֵק פֶּתַחִי לִי תַפְתִּי, שְׁעָרֵי צִיּוֹן
אֲשֶׁר אֶהְבֶּתִּי:

אֵלֶיךָ דוֹדֵי נַפְשֵׁי אִשָּׁא, אֵיךְ אִשָּׁת
נְעוּרִים הִיא גְרוּשָׁה, מֵאֲזוּ הָיִיתִי עַל לִבְךָ
חֲרוּשָׁה, וְעַתָּה הַמְלִכָה אִשָּׁת זְנוּנִים:

בְּתִי אֵל תִּפְחָדִי כִּי עוֹד אֶזְכָּרְךָ, וּמֵאֶרֶץ
רְחוֹקָה אֶקְבֵץ פְּזוּרְךָ, עוֹד אֶבְנֶךָ וְנִבְנִית
בְּיַפְיֶךָ וְהִדְרֶךָ, וְגַם אֶמְנֶם אֶתְּ אַחֹתִי:

גָּדַל כְּאָבִי כָּל עֵת אֲזַכְּרָהּ, אֵיכָּה שִׁפְחָה
 תִּירֶשׁ גְּבִירָה, וְהִיא עֵתָה מִתְנַכְּרָה,
 בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְנִטְעֵי נַעֲמָנִים:

דְּעֵי כִי אֲחִישְׁנָה עֵת רְצוֹן, וְתִשְׁאַבֵּי מֵיִם
 חַיִּים בְּשִׁשׁוֹן, אֲשַׁלַּח גְּדֵי עֲזִים מִן הַצֹּאן,
 אֶל אֶרֶץ גְּזֵרָה בְּיַד אִישׁ עֵתִי:

הָהָה הָהָה אֲדַנֵּי כִי בִזִּיתָנִי, וּמִשָּׁמַיִם אֶרֶץ
 שִׁעִיר הַשְּׁלֵכְתָנִי, בְּיוֹם קָרָה הֶעֱדָה בְּגֵד
 יַעֲטָנִי, וְאֲשֶׁר בֵּיתִי הָיָה לְבוּשׁ שָׁנִים.

וְאֶל־בִּישָׁךְ רִקְמָה וְשֵׁשׁ אֶחָב־שָׁךְ,
 וּמִשְׁבְּצוֹת זָהָב עַל לְבוּשָׁךְ, וְעֵטְרַת
 תְּפֹאֶרֶת תִּהְיֶה בְּרֹאשְׁךָ, וְעַל כָּל כְּבוֹד
 יָפָה אֶת־רַעֲיֹתִי:

זָד טַמֵּא הֵיכַל קְדָשִׁי, בְּנֵי צִיּוֹן הַיְקָרִים
 לְנַבְלֵי חֲרָשִׁי, עָרוּ עָרוּ יְסוּד מִקְדָּשִׁי,
 עָבְרוּ עַל נַפְשֵׁי מַיִם הַיְדוּנִים:

חַיֵּן יִפְלַח סָגֵר לְבָבָם, תַּחַת הַנְּחֻשֶׁת
 אָבִיא זְהָבָם, בְּנִיד מִרְחוּק יָבִיאוּ עַל גִּבָּם,
 עֲתָרִי בַת פּוֹצֵי יוֹבִילוֹן מִנְחָתִי:

טָהוֹר אַתָּה לֹא אֵל חָפִיץ רָשָׁע, עַד אֵן לֹא
 תִּהְיֶה צַדִּיק וְנוֹשָׁע, תָּשׁוּב וְתִלְבִּישֵׁנִי
 בְּגִדֵי יֵשַׁע, מְעִיל צְדָקָה וְרַב פְּנִינִים:

יְדִידוֹת נַפְשֵׁי מָה תִּתְאוּנֵנִי, צְדָקָךְ גַּם
 אֶחָבְתֶּךָ לֹא נִפְלְאָת מִנִּי, לָכֵן מִיּוֹם
 גָּלוּתְךָ נִדְדָתִי אֲנִי, כְּצַפּוֹר נוֹדְדָת עֲזֹבָתִי
 אֶת בֵּיתִי:

כְּלוּם יֵשׁ הַנָּאָה מִבְּשֵׁר חַמּוּרִים, כִּי
 תִּשְׁכַּח אֶהֱבֵת אִשְׁתְּ נְעוּרִים, לְחֻצַּב לָךְ
 בּוֹרוֹת כֻּלָּם נִשְׁבָּרִים, וְאִין בָּהֶם מִים אֶדָּ
 רֵאשׁ פְּתָנִים:

לָכֵן הַצְּדִיק אָבָד עֵקֶב נִפְּלֵתָךְ, וַיִּמְנִי
 הוֹשֵׁב אַחֲזֹר מֵרַב אֶהֱבֵתָךְ, לֹא נִכְנַסְתִּי
 בַּבַּיִת מִיּוֹם גָּלוּתָךְ, לְבַל אֶרְאֶה בְּרַעְתִּי:

מִלְכִי קָנֵא לְכָבוֹד שְׂכִינָתָךְ, בְּעֵלוֹנוֹ
 אֲדוֹנִים זָרִים זוֹלָתָךְ, וּבְמִקּוֹם מְקַדְּשְׁךָ
 וְנִחְלָתָךְ, שָׁמוֹ הָאֲשֵׁרִים וְהַחֲמָנִים:

נָקָם אֶלְבִּישׁ וְשִׁלְּהֵבֵת יְהוָה, וְאַשְׁרֵף בַּיִת
 עֲכוּ"ם וּבַיִת הַמְצַרְיָה, אֲשַׁכִּיר חֲצִי מִדָּם
 חָלָל וְשִׁבְיָה, וְתִהְיֵ זֹאת נְחֻמָּתִי:

ספיד אבנה ושעריך ארים, ויסדתיך
 סביב סביב בספירים, ושמתני כדכוד
 שמשותיך מאירים, ובני היצהר על ראש
 גיא שמנים:

עורי עורי לבשי בגדך ציון, כי בניך
 אנאל עני ואביון, עורי דברי שיר בבנין
 אפריון, השמיעני קולך תחת אהבתי:

פני אל תשורי מראש אמנה, עין תשורך
 מראשית השנה, וחמש הידות אליך
 למנה, כן דודי ברוך בין הבנים:

צוף דבש יזוב אמרתך ושיחה, תשפח
 ימיני אם אשפחה, ולהעלות תמיד על
 רצון מזבחה, על משכבי בלילות
 בקשתי:

קוֹלְךָ שָׁמַעְתִּי מִחֶמֶד עֵינַי, אֲשַׁאל
 מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ יִשְׁקֵנִי, וּבִימִין חֶשְׁקִי
 תִּחַבְּקֵנִי, נָגִילָה בְּנֵאוֹת דְּשָׂא וּמַעֲיִן גַּנִּים:

רְעִי לָכֶה נִשְׁפִּימָה לְכַרְמִים, שָׁם אֶתֵּן אֶת
 דּוֹדֵי לָךְ אֶהְבֵּת עוֹלָמִים, כָּאֵח לִי אֲשַׁקֶּךָ
 נֶגֶד כָּל הָעַמִּים, אֲנַהֲגֶךָ אֶל בֵּית אֲמִי וְאֶל
 חֶדְר הוֹרְתֵי:

שִׁפְתוֹתֶיךָ כִּלָּה צוּף יוֹבּוֹן, וְעֵינֶיךָ יוֹנִים
 לֵב יְטִיבוֹן, שְׁנֵי שְׁדֶיךָ רָצוֹן יִשְׁאַבוֹן, שִׁפַּע
 חֶסְדֵי דוֹד הַנְּאֻמָּנִים:

תִּבְעֶנָה שִׁפְתֵי כִי אֲזַמְּרָה לָךְ, יְדִידוֹת
 נִפְשֵׁי וְלִבִי אֲחַרֶיךָ הֲלֵךְ, אֶהְבֵּת נְעוּרִים
 זְכַרְתִּי לָךְ, לָכֵן בּוֹאֵי שֹׁכְבֵי עַמִּי אֶחֱזוּתֵי:

מִזֶּרֶחַ וְאֶהְלֹת בְּגִדֶיךָ, גִּרְדֵּךְ וְכִרְכֹּם
שְׂמֹנֶיךָ, צְרֹר הַמִּזְרָח בֵּין שְׂדֵיךָ, פֶּאֶר
וְכָבוֹד כָּל עַדְתִּי:

תֵּעַן לְשׁוֹנֵי שִׁיר בְּסוֹד יִשְׂרָאֵל, עֵת יִשְׁמַח
יִשְׂרָאֵל עִם אִשְׁתֵּי נְעוּרֵימָה, וְהִיכֵל תּוֹסֵד
בְּרֵאשֵׁי הַהָרִים, בְּשַׁעֲרֵי צִיּוֹן נְעוּף פִּיּוֹנִים:

חֲלוּ גְבוּרֵי כַח אֲחֵי וְלֵאמֹי, יוֹמָם וְלַיְלָה
לֵאלֹהֵי אֵל תִּתְמוּ דְמֵי, יִבְנֶה צִיּוֹן וְיִכְנֹס
גְּדַחֵי עַמֵּי, מֵאֶרְבַּע כַּנְּפוֹת אֵל בֵּית
הַמֶּדְתִּי:

כְּבוֹד יִהְיֶה בְּתוֹכָהּ לְמוֹפֵת וְלְאוֹת, הָאִשׁ
חֹמָה אֲרוֹכָה סָבִיב לְהִרְאוֹת, נָא חֵישׁ
גּוֹאֲלֵנוּ אֲדוֹן הַנְּפִלְאוֹת, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ
בְּיַרְחַי הָאֵיתָנִים:

עַד אָנֹכִי בְּכִיָּה בְּצִיּוֹן וּמִסְפֵּד בִּירוּשָׁלַיִם. תְּקוּם
תִּרְחַם צִיּוֹן וְתִבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַיִם: אֲתָה תְּקוּם

תִּרְחַם צִיּוֹן כִּי עַתָּה לְחַנּוּנָהּ כִּי בָּא מוֹעֵד. כִּי רָצוּ
 עֲבָדֶיךָ אֶת אֲבֹנֶיהָ וְאֶת עֲפָרָהּ יְחַנּוּ. בּוֹנֵה
 יְרוּשָׁלַיִם יְהוָה נְדַחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנֶם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶכֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ,
 טוֹב וּמְטִיב הַדָּרֶשׁ לָנוּ, שׁוֹבָה עָלֵינוּ בְּהַמּוֹן
 רַחֲמֶיךָ בְּגִלְלֵי אָבוֹת שְׁעָשׂוּ רְצוֹנְךָ, בְּנֵה בֵיתְךָ
 כְּבַתְחִלָּה וְכוֹנֵן מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוֹנֵנוּ וְהִרְאֵנוּ
 בְּבִנְיָנוּ וְשִׁמְחָנוּ בְּתַקּוּנֵנוּ וְהַשֵּׁב כְּהַנִּים לְעַבְדֹתֶם
 וְלוֹיִם בְּדוּכָנָם לְשִׁירָם וְלִזְמָרָם, וְהַשֵּׁב יִשְׂרָאֵל
 לְגוֹיָהֶם, וְשֵׁם נַעֲלָה וְנִרְאָה וְנִשְׁתַּחֲוָה לְפָנֶיךָ, יְהִי
 רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
 שְׁתַּעֲלֵנוּ בְּשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ וְתַטְעֵנוּ בְּגִבּוֹלֵנוּ, וְשֵׁם
 נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קַרְבָּנוֹת חוֹבֹתֵינוּ תְּמִידִין
 כְּסִדְרָן וּמוֹסָפִין כְּהַלְכָתָם.

א בשלושה מקומות הכוהנים שומרים בבית המקדש--בבית אבטינס, ובבית הניצוץ, ובבית המוקד. בית אבטינס ובית הניצוץ היו עלייות, והרובין שומרים שם. בית המוקד כיפה, ובית גדול היה, מוקף רובדין של אבן; וזקני בית אב ישנים שם, ומפתחות העזרה בידם, ופרחי כהונה איש כסותו בארץ. ולא היו ישנים בבגדי קודש; אלא פושטין ומקפלין ומניחין אותן תחת ראשיהם, ומתכסין בכסות עצמן. אירע קרי באחד מהן יוצא והולך לו במסיבה ההולכת תחת הבירה, והנרות דולקות מכאן ומכאן, עד שהוא מגיע לבית הטבילה; ומדורה הייתה שם, ובית כיסא של כבוד. וזה הוא כבודו מצאו נעול, יודע שיש שם אדם; פתוח, יודע שאין שם אדם. ירד וטבל, עלה ונסתפג, ונתחמם כנגד המדורה; בא וישב לו אצל אחיו הכוהנים עד שהשערים נפתחים, יוצא והולך לו.

ב מי שהוא רוצה לתרום את המזבח, משכים וטובל עד שלא יבוא הממונה. ובאיזו שעה הממונה בא: לא כל העיתים שוות פעמים שהוא בא מקריאת הגבר, או סמוך לו מלאחריו או מלפניו. הממונה בא ודפק עליהם, והן פותחין לו. אמר להן, מי שטבל יבוא ויפיס; הפיסו, זכה מי שזכה.

ג נטל את המפתח, ופתח את הפשפש, ונכנס מבית המוקד לעזרה, ונכנסו אחריו ושתי אבוקות של אור בידן. נחלקו לשתי כיתות אלו הולכין באכסדרה דרך המזרח, ואלו הולכין באכסדרה דרך המערב; היו בודקין והולכין, עד שהן מגיעין למקום בית עושי חביתין. הגיעו אלו ואלו-אומרין שלום, הכול שלום. העמידו עושי חביתין לעשות חביתין.

ד מי שזכה לתרום את המזבח, הוא יתרום את המזבח; אומרים לו, היזהר שמא תיגע בכלי, עד שתקדש ידיך ורגליך מן הכיור, והרי המחטה נתונה במקצוע, בין כבש למזבח במערבו של כבש. אין אדם נכנס עימו, ולא נר בידו; אלא מהלך לאור המערכה. לא היו רואין אותו, ולא שומעין את קולו, עד ששומעין קול העץ שעשה בן קטין מוכני לכיור, והן אומרין הגיע. קידש ידיו ורגליו מן הכיור, נטל מחתת הכסף ועלה לראש המזבח; ופינה את הגחלים הילך והילך, וחתה מן המאוכלות הפנימיות, וירד. הגיע לרצפה הפך פניו לצפון, הלך במזרחו של כבש כעשר אמות; צבר את הגחלים על גבי הרצפה רחוק מן הכבש שלושה טפחים, מקום שנותנין מוראת העוף ודישון מזבח הפנימי והמנורה:

הטבעות לשלחנות ארבעת השל
 השלחנות לנכסין ארבע מהנכסין
 לכותל העיר שמונה אמות והמזרח
 ברוכבש לכותל מקום הנכסין שש
 לשכות היו בעיר שלו שבצפון
 ושל שבדרום שבצפון לשכת המלך
 לשכת הפרוה לשכת המדיחון
 לשכת המלך ששהו נותני מלח
 לקרבן לשכת הפרוה ששהו מזלון
 ערות קדשים ועל גגה בית עבודה
 לכהן גדול ביום הכיפורים לשכת
 המדיחון קרבי קדשים ומשם נספה
 עולה לתבית הפרוה ר שפרום
 לשכת העין לשכת הגולה לשכת הגזית
 לשכת העין שבחתי מה היה שם
 משמשות אבא שאל אום לשכת כהן
 גדול היה אחד שתיים וכו' שלשון
 שמה לשכת הגולה שם היה היה
 בור הגולה גדול נתון עליו ומשם
 מספקים מים לכל העיר ה
 לשכת הגזית שם היה סנהדרין
 גדולה של ישראל והשבתורה את
 הכהונה כהן שנימצא בפרסול לובש
 שחורים ומתעטף שחרין ונוצא
 חולץ לו ושל אמצא פסול לובש
 לבנים ונכנס ומשמש עם אחיו הכ
 הכהנים יום טובו עומין שלא
 נמצא פסול בדרך של אהרן וכך
 היו אומ' ברוך המקום ברוך הוא שלא
 נמצא פסול בדרך של אהרן חסל

חסל מסכת מידות פ"ה
 תמיד פ"א
 בשלשה מקומות הכהנים שומרים
 בבית המקדש בבית אבטינס ובבית
 המזבח היו על ימית והרחבים שומרים
 שם בית המקדש כיפה ובית גדול היה
 מוקף חדרין של אבן וקני בית אב
 ושינים שם ומפני זה עברה גזירת
 ופירוחי כהנה איש כסתו בארץ לא
 היו שנים בבתי קדש אלא פושין
 ומקפלין ומזוין אותן תחת האמון
 ומתבסין כסות עומן איך קרי' בארץ
 מתן ויטאוהו לובסינה ההולכת
 תחת הבירה והמדות דולקין מיבן ומבן
 עד שהוא מגיע לבית הגבילה ומזוה
 היתה שם בית כסא שלכבוד וחד
 הוא כבודו מיצאו ועל ידוע שיש
 שם אדם יחד ועל עליו נסתפף
 ונתחמס כנגד המדונה בארץ לו
 אצל אחיו הכהנים עד שהשנים
 נפגמים ויטאוהו לו כ
 שהוא רוצה לתום את המזבח משנים
 וסבל עד שלא יצא המזונה וכי
 באי השעה הממונה בא לא כל העתים
 שחת פעמים שהוא בא מקראור
 הובר או סמוך לו מלפניו או מאחורו
 והממונה בוא ודפק עליון התפתחו
 לו צלחות מי ששעל צדא חפיים הפיס
 וזה מי שזכר ג נעלאת המפתח
 ופחה את הפספס וניכנס מבירת

בית המקדש
 ופירוחי כהנה

שם אדם
 עליו חפץ
 שואו

פר ב הל ה

ראוחו אחיו שירד הס ריעו וכו' ו
 מיהרו והקדו שויריהם וכו' ו
 הכוור נטילו את המצות ואת העצמות
 וקלו לראש המצות האיסורים והפזרים
 שלא ניתאכלו מעתה סתקין אותן
 ליעודי המצות אכאין העודין ומחוקין
 סתקין אותן בכתב על הכבש ב
 החלו מעלין באפי על גבי תפוחית
 היה באפי עני המצות פעמים עליו
 שלש לאותו ספר וברגלים לאתרו
 מד שנים אחר מפני שהתאמר למצות
 מעין לאתרו על סתן מהימא את
 הדשן אג החלו מעלין בגדיו
 לסתן את העצמות בל העצמות כשרים
 לשעם סתן כל העצמות שיהיו
 משלוחם שיהיו אכלו וכו' ו
 במחבתות שליש עט ושל אגוד
 ושל אגוד שיהיו ה סתן את המצות
 ברגל המצות והסוס מיתו חתו ראשי
 ציהין מפני מים היו נגזרים במצות
 היו חסות וקדוה מים שהיו
 מים סתן את האלית המים ה ברו
 סתן מפני האנינות יפס לסתן את
 המצות שניה לקטות כגד קן
 מערבית דומית משוך מן הקדן
 כלפי העפון ארבע אמות בעמד
 חמש אמות גחלים ששם ארבע

המוקד לעודה ניכנס אחריו שתי
 אבוקות של אור ברוך ותלקול שתי
 כמות אילו הלכו באכסוד ארד
 המורה ואילו הלכו באכסוד ארד
 המעב היה בודקין והלכין עו שמי
 שמי עין למקום עשה חזקתו הגיעו
 חזקתו אילו ואילו אמרו שלום הכל
 שלום העמידו בית עשה חזקתו
 לעשות חזקתו ד מישוכך
 לתרום את המצות והוא יתרום את
 המצות אומרים לו היותו שמיא תבוע
 בכלי עד שתקדש ירוך וכו' ו
 הכוור והרי המצות נענה במקדש
 בין הכבש למצות במעט שלכבש
 אין אדם נכנס עמו ולאני ברו
 אלא אמתך לאור המערכה ה
 לאתרו וראין אותו אלא שומעין את
 קולו עד ששומעין קול העין שעשה
 בן קטן מכנה לכיוון חזן אומרים
 הגיע קדו ש ויהיו וכו' מן הכוור
 נטר מחמת הכסף וכו' לראש המצות
 ופינה את החגלים הקדוה מן
 המאובלות הפנימיות וירד הגעלה
 לירפה הפס פניו ליעון חילך במחוח
 שלכבש בעשר אמות עבר את החגלים
 על גבי הרעפה רחוק מן הכבש שלשה
 טפחים מקום שנתגין מראת העת
 ודישון מצות הפנימי והמערך ה

נותנין שני כוכבי לבונה של לחם
 הפנים והאברים והפנים שלא
 ניתאכלו מבשר מחורין אותם
 למערכת היציתו שתי המערכות
 באי שורדו וזאלהם ללשכת הגיות

פר ג הל ה
 אמר להם הממונה והפנים ומי שוחט
 מי וזק מי מדשן את המזבח הפ
 הפנימי מי מדשן את המטרה ומי
 מעלה אברים לכבש והיא שיהיה
 ושתי הידים העיקר והדגל החזה
 והגיה ושתי דפנות הקדבנים והסלת
 והחבינים והזין הפיסו וכה מי שזם
 ב זאלהם צאו וראו אם הגיע
 זמן השחיטה אם הגיע זמן האר
 או בודקי מתינה בן שמואל או ה
 האיר על פני כלהמורה והוא אום
 הן הן ג זאלהם צאו והביאו
 עליה מלשכת הטלים הינה במקצוע
 יפונות מערכת וארבע לשבורת
 היו שם אחת לשכת השלים ואחת
 לשכת החותמות ואחת בית המידק
 ואחת לשרפה שהיו עושות כאלהם
 הפנים ד ניכנסו ללשכת השלים
 הוציאו משם תשינים ושלשוד
 כלי כסף וכלי זהב והשקן את הממיד
 בכוס של זהב את עלפי שהוא מקד
 מערב עבדן אותו לאור האבקות
 ה מי שזכה בתמיד מושם

והולך לבית המטבחים מי שזכוכ
 באיברים הלבים אחריו וכתב מטבחים
 היה לעפוני של מזבח ועליו שמונה
 עמודים נעסין ורביעית שלארו על
 נביהן ואונקליות של ברזל היו קבועין
 בהן ושלושה סדרים לכל אחד ואחד
 שבהן תולין ומפשיטין של חבורת
 של שיישבין העמודים ו מי שזכו
 ברישון מזבח הפנימי והמטרה היו
 מקדמין וארבעה כלים בידן הטני
 והכזן ושני מפתחות הטני דומה לתקב
 גדול של זהב מחזק קבצים וחצי זכור
 דומה לקיתון גדול של זהב ושני מפתחות
 אחד יורד לאמת שחזי ואחד פותח
 כיוון ז באול לפשפש העפוני ושני
 פשפשין היו לו לשער הגדול אחד
 בנפון ואחד בדרום שזדום לא נכנס
 בו אדם מעולם ועליו הוא מקדש על ידי
 יחזקאל ויאמר אלי השער הזה סגור
 יהיה לא יפתח ואיש לא יבא בו כי י
 ידו ושרד באבו והנה סגור ח
 נעל את המפתח ופומזאת הפשפש
 נכנס להתאומה ונא להחיל עד שהוא
 מציע לשער הגדול הגיע לשער הגדול
 הנביר את הגבר ואת הפותח וזכור
 ופתחו לא היה בה שוחט שוחט עד
 שהוא שומע קול שער הגדול ושנפתח
 ח מרחו היו שומעין קול שער
 הגדול שנפתח מרחו היו שומעין

קול המצויפה מירוחו היו שומעין
 קול העו שפעה בן קטין מבנה לבד
 מירוחו היו שומעין קול צבי צבוח
 מירוחו היו שומעין קול החיל מירוחו
 היו שומעין קול הציליל והא אונג
 קולו של כותן גדול שהיה מכיר ארץ
 השם ביום הכפורים מירוחו היו שומעין
 מירוחו רחמי פטוס הקטרתו לעור
 בן רבני עינים היו לבית אבא בְּהַר
 מכר והיו מלעטשות מירוח פטוס
 הקטרת ט מישוכה בדיושון
 מזבח הפנימית ניכנס ונצל את העני
 והניחו לפניו היה חופון ונתן לתוכו
 כאחרונה כיבד את השאר לתוכו והניחו
 וניא י מי שזכה בדיושון המעלה
 ניכנס וניא שתי מרות מזרחים דולקין
 מלשון את השאר ומניח אלו במקומן
 מיצאן שכבו מרשטן ומדליקין מן
 הדולקים ואחר כך מלשון את השאר
 ואכן כפני המנורה ובה שלש מעלות
 שעליהן עומד ומטיר את הנרות
 הנח את הכותן על מעלה שנייה וניא
 פ ר ד ה י

לא היו כותמים את העלה אלא מעקריהן
 אותן מי שזכו באברים אוחזין בו
 וכן היתה עקידתו ראשו דרום ופניו
 למערב השוחט עומד במזרח ופניו
 למערב של שחר היה נשחט על קן
 צפונית מערבית על טבעת שנייה ושל
 בין הערבים היה נשחט על קן צפונית

מזרחית על טבעת שנייה שחט
 השוחט וקבל המקבל באילו לקן
 מזרחית צפוןית ונתן מזרח צפון
 מצרית דרומית ונתן מערב
 דרומה שירי הדם הזה שופך על
 יסוד דרומי ב לא היה טוב
 בו את הדול אלא מקבו מתוך עקובו
 ותלה בו היה מפשיט ויורה עד
 שהוא מגיע לחזה הגיע לחזה
 חתך את הראש ומתנו למי שזכה
 בו מתוך את הכרעים ונתן למי
 שזכה בהם מיק אבן המפשיט גבע
 את הלב והניח את דמו חתך את
 הדקיס ונתן למי שזכה בהן עלה
 לרב המלכות חתכה ונתנה למי שזכה
 בה ונתנו בכיס עולה
 קבעו ומינא כלו ונתנו לפניו נעל
 את הפד ונתנו על בית שן
 שחיטתו הראש מלמען נעל
 את הקרנים ונתנו למי שזכה
 בהן להדיוחן הכרס מדיוחן אשה
 בבית מדיוחן כל עתה הקרבים
 מדיוחן אבן שלשה פעמים
 במעונה על שולחנות של שמיט
 שבין העמודים ד נעל
 את הסכין והפריש את הראש
 מן הכבד ואיננו כבד מן הכבד
 לא היה מזהה ממקומה נעל
 את החזה ונתנו למי שזכה
 בו עלה לרופן הימנית והיה

